

[Lone Dybkjær]

Så var det hr. Bjørn Elmquist, der sagde, at hvis ikke kvinderne vil gifte sig i dag, vil de så dele forældremyndigheden? Det er klart, det kan man selvfølgelig godt spørge sig selv om, men jeg tror, det er vigtigt, at vi ligesom markerer, at det, vi stræber efter, er den fælles forældremyndighed. Det er ligesom det, der skal være udgangspunktet, og hvis man så ikke kan enes om det eller man har andre grunde til det, må man dele det.

Man kan jo tage andre paralleller. Som et minieksempel kan man sige, at navnelovgivningen ændrede vi jo også på den facon, at vi sagde: udgangspunktet er, at kvinden beholder sit eget navn. Hvis hun så vil have et andet navn, kan hun få det, lige så vel som manden kan. Her siger vi altså, at udgangspunktet er den fælles forældremyndighed, den aktive indsats er, hvis man vil placere den kun hos den ene, hvor det i dag altså automatisk sker, f.eks. i tilfælde af, at de to forældre ikke er gift eller ægteskabet skal ophæves. Det er klart, at det betyder så, at kvinden også må opgive nogle af de rettigheder, hun har i dag, men det mener jeg også er nødvendigt, hvis vi snakker om ligestilling. Så kan det jo ikke kun være manden, der opgiver nogle rettigheder, det må naturligvis også være kvinden.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil beklage min udtalelse om, at fru Lone Dybkjær skulle stå alene i sin gruppe med dette beslutningsforslag, og blot rette det til, at det radikale venstre som medforlagsstiller ikke er enig om beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er til fru Lone Dybkjær af hensyn til forståelsen: hvordan kan man udøve fælles forældremyndighed indeholdende f.eks. revselsesretten, hvis man bor i Nysted og barnet opholder sig i Ringsted? Jeg synes, det er meget vigtigt at spørge om disse ting, for hvis man ikke deler forældremyndighedens enkelte elementer op, stikker man blå i lyset for de mennesker, som man altså nu vil sige til: I vil uden videre kunne have fælles forældremyndighed.

Jeg vil gerne henvise til, at Nordisk Råd havde et familierettsseminar, hvor fru Lucy Smith fra Norge havde et oplæg om børns familieretlige stilling, hvor man i Norge har fælles forældremyndighed, selv om man ikke bor sammen, og hvor der bl.a. står, at dér hvor der har været problemer, har været, hvor man havde urealistiske forestillinger om, hvad den fælles forældremyndighed indebar. »Han« – det var i øvrigt meget typisk – »blander sig i den daglige afgørelse, og han troede at have ubegrænset samværsadgang«. Det er et citat fra side 45 i konferencens rapport.

Men det er i alt fald vigtigt, at man får præciseret, hvad det er, man er fælles om.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Erik B. Smiths »blår i lyset«, som jo er et nyt udtryk her, vil jeg sige, at jeg i øvrigt er enig i, at selvfølgelig er det vigtigt, at man har nogle realistiske forestillinger om dette, og jeg skal bestemt ikke gå ind i spørgsmålet om revselsesretten, for den har vi med vilje holdt helt uden for dette med børns retsstilling.

Men jeg vil godt sige, at det er f.eks. i tilfælde af separation og skilsmisse eller samlivsophævelse – og det er sådan lidt det, vi diskuterer nu – vanskelighederne måske vil vise sig, siger hr. Erik B. Smith. Her synes jeg, det afgørende er, at man ikke får truffet en afgørelse, når forældrene måske er ude af stand til at træffe den, fordi de ikke ved, hvordan deres videre liv vil være. For det andet er det næsten altid i en meget anspændt situation, og også det gør, at følelserne kommer mere på kant, end de måske ville gøre på et senere tidspunkt. Og for det tredje får det dem til at træffe et valg, eller de bliver påtvunget et valg, som gør, at de står ulige over for hinanden omkring det barn. Det har naturligvis ikke noget at gøre med, at man skal skændes om hver evig eneste lille detalje, men det er det med, at man ikke tvinges til at afskrive sig barnet, hvad mange forældre føler de kommer til, når de opgiver den fælles forældremyndighed. Det tror jeg er meget ulykkeligt i en lang række tilfælde, og da er det bedre, at man fastholder den fælles forældremyndighed; så vil dagliglivet efter det glide lettere, og det vil måske nok i